

.. Purushasukta ..

॥ पुरुषसूक्त ॥

अथ पुरुषसूक्तम् ॥

ॐ तच्छं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञाय । गातुं यज्ञपतये । दैवीं स्वस्तिरस्तु नः ।
स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम् । शन्नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे ।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।

हरिः ॐ ।

ॐ सहस्रशीर्षा पुरुषः । सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
स भूमिं विश्वतो वृत्वा । अत्यतिष्ठद्दशाङ्गुलम् । १
पुरुष एवेदं सर्वम् । यद्भूतं यच्च भव्यम् ।
उतामृतत्वस्येशानः । यदन्नेनातिरोहति । २
एतावानस्य महिमा । अतो ज्यायांश्च पूरुषः ।
पादोऽस्य विश्वा भूतानि । त्रिपादस्यामृतं द्विवि । ३
त्रिपादूर्ध्वं उदैत्पुरुषः । पादोऽस्येहाऽऽभवात्पुनः ।
ततो विश्वद्व्यक्रामत् । साशनानशने अभि । ४
तस्माद्विराडजायत । विराजो अधि पूरुषः ।
स जातो अत्यरिच्यत । पञ्चाङ्गमिमथो पुरः । ५
यत्पुरुषेण हविषा । देवा यज्ञमतन्वत ।
वसन्तो अस्यासीदाज्यम् । ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः । ६
सप्तास्यासन्परिधयः । त्रिः सप्त समिधः कृताः ।
देवा यद्यज्ञं तन्वानाः । अबध्नन्पुरुषं पशुम् । ७
तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन् । पुरुषं जातमग्रतः ।
तेन देवा अयजन्त । साध्या ऋषयश्च ये । ८
तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः । संभृतं पृषदाज्यम् ।
पशून्स्तांश्चक्रे वायव्यान् । आरण्यान्ग्राम्याश्च ये । ९
तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः । ऋचः सामानि जज्ञिरे ।
छन्दांसि जज्ञिरे तस्मात् । यजुस्तस्मादजायत । १०
तस्मादश्वा अजायन्त । ये के चोभयादतः ।
गावो ह जज्ञिरे तस्मात् । तस्माज्जाता अजावयः । ११
यत्पुरुषं व्यदधुः । कतिधा व्यकल्पयन् ।
मुखं किमस्य कौ बाहू । कावूरू पादावुच्येते । १२
ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् । बाहू राजन्यः कृतः ।
ऊरू तदस्य यद्वैश्यः । पद्भ्यां शूद्रो अजायत । १३

चन्द्रमा मनसो जातः । चक्षोः सूर्यो अजायत ।
 मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च । प्राणाद्वायुरजायत । १४
 नाभ्या आसीदन्तरिक्षम् । शीर्ष्णो द्यौः समवर्तत ।
 पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात् । तथा लोकाः अकल्पयन् । १५
 वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् । आदित्यवर्णं तमसस्तु पारे ।
 सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः । नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते । १६
 धाता पुरस्ताद्यमुदाजहार । शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः ।
 तमेवं विद्वानमृतं इह भवति । नान्यः पन्था अयनाय विद्यते । १७
 यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः । तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।
 ते ह नाकं महिमानः सचन्ते । यत्र पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः । १८

॥ ॐ नमो नारायणाय ॥

॥ उत्तरनारायणम् ॥

अद्भ्यः संभूतः पृथिव्यै रसाच्च । विश्वकर्मणः समवर्तताधि ।
 तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति । तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रे । १
 वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् । आदित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।
 तमेवं विद्वानमृतं इह भवति । नान्यः पन्था विद्यतेयनाय । २
 प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः । अजायमानो बहुधा विजायते ।
 तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम् । मरीचीनां पदमिच्छन्ति
 वेधसः । ३
 यो देवेभ्य आतपति । यो देवानां पुरोहितः ।
 पूर्वो यो देवेभ्यो जातः । नमो रुचाय ब्राह्मणे । ४
 रुचं ब्राह्मम् जनयन्तः । देवा अग्रे तदब्रुवन् ।
 यस्तैवं ब्राह्मणो विद्यात् । तस्य देवा असन् वशे । ५
 ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ । अहोरात्रे पार्श्वे ।
 नक्षत्राणि रूपम् । अश्विनौ व्यात्तम् । इष्टम् मनिषाण ।
 अमुं मनिषाण । सर्वम् मनिषाण । ६

ॐ तच्छं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञाय । गातुं यज्ञपतये । दैवीस्वस्तिरस्तु नः ।
 स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम् । शन्नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।

Encoded by Rajagopal Iyer rajsand at yahoo.com

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
Last updated October 3, 2010
<http://sanskritdocuments.org>